

garmond sora után **20 kr.** fizetendő.

3. Nyiredy Géza dr., mint a harmadik előadó hazánk különböző lelőhelyein előforduló ásványok, névleg a Vaskőrön előforduló Magnetit az Alsó-Jára határában előjövő Pyritot valamint az Ó-radnai havasokban és Óravicán előjövő Pyritot vegyi összetételét ismerteti és így ő is igen, mint Abt a hazánkban előforduló illetőleg előállított természeti tárgyak illetőleg gyári termékek egyes jelesebb tulajdonságai megismertetésénél vizslik előbbre hazánk természeti tásványainak ismertetését.

4. Bálint Sándor dr. bemutatja Tégla Gábor dévai áll. realisk. tanár „**Állattani apróságok**” című munkáját, melyben egyes állatokra nézve nagyon jellemző állattani viszonyok megismertetése foglaltatik.

5. Kacsóh Pongrácz az „egyenlőség és egyenlőtlenség” elve viszonya a mechanikában” című értekezését adta elő, melynek kidolgozásán alapul a Farkas Gyula dr. által megállapított egyenleteket vette alapul. Értekezése felolvasása után indítványozza, hogy ezen alap-egyenletek nevezetesen el Farkas-féle egyenleteknek, hogy így az a tudomány és az a kitartó munkásság, a melyet Farkas Gyula dr. kifejt, nyerjenek megörökítést ez uton is.

6. Koch Ferenc dr. a társulat titkára bemutatja Tóth Mihály dr. az „6. embeze vonatkozó leletet Nagy-Váradról” című értekezését. Ez értekezésben a Nagy-Vár környékén talált ősmagyar által használt eszközök leírása foglaltatik.

7. Ugyancsak Koch dr. terjeszti elő Lőrentsey Imre dr. „Ujabb adatok a Székelyföld Lignit képződésének geológiai viszonyairól” szóló értekezését is, a melyből kitűnik, hogy a Székelyföldön előforduló Lignit két különböző szintbe tartozik.

Kolozsvármegye közgyűlése.

Kolozsvármegye rendes téli közgyűlése ma délelőtt vette kezdetét gr. Bély Ákos főispán elnöke alatt. A vármegyei bizottsági tagjai nagy számmal voltak képviselve, mint mindig midőn választásról van szó. A többiek közt ott voltak: Gróf Esterházy Kálmán, Szabó József, br. P. Horváth Kálmán, Szentiványi Gyula, br. Bánffy Ernő, br. Jósika Gábor, Gyárfás Benedek, Szacsay Sándor, Hoszsu Teophil, Lészai Ferenc, Gál Elek, Ferenczi Lajos, Putnoky Domokos, Gyarmathy Zsigmond, Gajzágó Antal, Duhá Imre, Dersi Gyula, Ignác Károly, Gál Gyula, Hoszsu János, Ajtay Péter, Velits Zoltán, Felszegi Ferenc, dr. Bernát Albert, Rozenberger Ignác, Dézsy Albert, Sikó Lajos, Benkő Mihály, Péchi Károly, Krisán Engen, Bocskor Albert, Sugár, Benjámin, Keresztész Sándor, Biro András, Biderman Alajos, Bogdánffy Gábor, Bocskor Lajos, Űrnösy Jenő, Gr. Bély Kálmán, Klein Viktor, Simay Ferenc és Rohonczy Zsigmond.

József főhercegnek — fia elhalálása folytán történt vármegyei részvét felírására egy szép közszó leiratát küldvén, az hódoló tisztelettel vétett tudomásul.

A belügyminiszternek 91.006 sz. leirata alapján K. Szentkirály és Békai községek a 2-ik építési csoportból a 3-ikba helyezték.

A millenniumi felvonuláson a vármegye részvételének szervező bizottságba elnökül a főispán, tagjaiul pedig megválasztottak: Gróf Bánffy György, br. Bánffy Ernő, br. Bánffy Albert, Matskási Pál, Zeyk Albert, br. Jósika Gábor, Gál Gyula, Gál Elek, Sombory Lajos, Gyulay Richárd, Bakó Ferenc, gr. Teleky Ferenc.

Ugyancsak a millennium alkalmából tartandó díszközgyűlés előkészítésével az állandó választmány bízott meg.

Az építészeti hivatalnak a vármegye által évenként adni szokott 1500 frtól készített s számvényileg megvizsgált számadását a közgyűlés elfogadta.

A deák szövetségnek a közművelődési alaptól 20 frtot szavaztak meg.

Az erdélyi gazdasági egyesület javára a gazdasági alaptól a közgyűlés 100 frtos alapítvány tételét határozta el a közgyűlés.

A nagy hadgyakorlat alkalmából történt utmnak számadások elfogadtatván, a miniszterhez felterjesztés intézettel a hiányzó fedezet kiutalványozása iránt.

Az alispáni, árvaszéki elnöki és főorvosi jelentések valamint a számonkérő szék jelentése következtek, melyek mind tudomásul vétettek.

A tisztújítás előkészületei — a kandidatio stb. ma délután történt meg, a választás pedig holnap délelőtt lesz.

Hová épüljön Kolozsvárt a megye háza?

Kolozsvárt, decz. 17.

E kérdés megvitatásánál önként azon gondolat lép előtérbe az olvasónál, hogy miként lehet a kérdést most felvetni, midőn az már eldőlt volna s aktualissá vált.

Igaz, hogy talán későn és oly időben vetjük föl azt, a midőn már a vármegye a helyet is megvásárolta, a terveket is elkészítette a talán közgyűlési határozattal az építés megkezdését is kiírtta. Azonban azt hisszük, hogy ha későn is tesszük meg felajánlásunkat még sem oly időben, a midőn ezen a közérdekből kifolyólag segíteni ne lehetne, elejét veendő szálal egy évtizedekre szóló alkotásnak elhamarkodása által a késő megbánást.

Tudjuk azt, hogy Kolozsvármegye évekkel ezelőtt a Külmonostor-utcában a Kirmeyer féle telket megvásárolta abból a célból, hogy oda a vármegye házat kiépítesse.

A midőn ezt a vármegye tette a Tencsén téren még csak a pénzügyi palota volt készen, az erdészeti palota épülő félben volt, az Emke palotájáról pedig még szó sem volt.

Azóta elkészült az erdészeti palota, felépült az Emke díszes palotája, hová beköltözött a kolozsvári vasúti tüzeltvezetőség, a napokban pedig határozatba ment az igazságszolgálat palotájának a Tencsén téren leendő felépítése is.

Midőn az illetékes körök a vármegye-háznak a Külmonostor-utcában leendő felépítését határozták el, nem állottak még olyan tényezőkkel szemben, mint ma, midőn minden érdek oda irányul, hogy a felépítendő megyeház is ezen téren építesse.

Mert, mint már előbb láttuk, a hivatalok mind a Tencsén-téren lesznek koncentráltva csak maga a vármegye háza fog ezektől távol lenni, pedig a vidéki közönségnek érdeke is megkívánja, hogy ha minden hivatal, melyben dolga van, feltalál a Tencsén-téren, találja fel a megyeházat is ott.

Mert a vidékről bejött birtokos, mily könnyen tudná rövid idő alatt elvégezni dolgait, ha a hivatalokat egymás mellett találja meg. Az a falusi ember, ki nek ügyes bajos dolga van, egyszerre nem csak a megye alispánjánál, hanem a pénzügyigazgatóságnál, járási bíróságnál, állami erdészetről, miképpen

tézheti el dolgait egy délelőtt, hogy még az nap délután, elkertülendő a nagyobb költséget, haza is mehessen, ha idejének java része az egyik hivatalból a másikig való sétálásban telik el. Mert jól tudjuk, hogy midőn egy falusi ember bejön összegyűjti egy napra összes elintézendő dolgait, hogy megkímélje magát a folytonos bejövételtől, mert az idő és pénz drága!

Vagy mást mondunk; bejön a községi adószedő, hogy a beszedett utadót a vármegye pénztárába, az állami adót pedig a m. kir. adóhivatalnál befizesse; be akar ezenkívül tekinteni még néhány telekjegyzőkönyvet a törvényszéknél. Elmegy a kir. adóhivatalba, kiállítja a befizetési jegyet s megvárja míg naplót felülvizsgálják, elkönyvelik, ezen procedúra pedig legalább egy órát vesz igénybe. E várakozás alatt átfuthatna a megyeházába s ott a számvényosgnél utadót naplót átadhatná, hogy mire azután a kir. adóhivatalnál dolgait végezte, az utadót is minden várakozás nélkül befizethesse a megyei pénztárába.

De nem futhat át, — mert a vármegye háza egészen más utcában a kir. adóhivaltól jó 1/4 órára van s a kétszeri oda és visszajövetel 1 órát vesz igénybe. Ez okból megvárja a kir. adóhivatalnál míg elvégzik dolgát befizeti az adópénzt s ha nincsenek sokan, akkor 1/2 órára megszabadul onnét. Midőn azonban elérkezik a megyeházához, — már majdnem 12 óra s ezért a pénz befizetést délutánra kell hagynia. — Innét délután visszatér, a Tencsén-téren, hogy a telekkönyvhatóságánál végezze dolgait, de az idő ekkor már 5 órára jár, oly késő idő, midőn a vidéki ember már nem igen indulhat el távolos s a rossz utak miatt alig megközelíthető falujába, hanem benn marad reggelig, a mi megrabolja őt pénzétől s ennél is drágább idejétől.

Ezrével hozhatnánk fel a hasonló példákat, melyekből kitűnik, hogy az illetékes köröknek éppenséggel nem volt szerencsés választásuk, midőn a vármegye házat a külmonostor utcában szemelték ki.

Ha még meggondoljuk, hogy a Károlina kórház is a kisajátítandó cigánysor helyébe fog épülni a Tencsén-téren, hogy a katonalaktanyák, katonai kórház mind a Tencsén-tér közelében vannak: okvetlen arra a következtetésre jutunk, hogy a vármegye háznak sem szabad máshová épülnie.

Felmerül azonban a kérdésnek pénzügyi oldala! Mi történjék a meglévő telekkel, mi az elkészült tervekkel?

Feleletünk erre nagyon egyszerű. Azon helynek, melyet a vármegye évekkel ezelőtt megyeház építési célokból megvásárolt, azóta értéke tetemesen emelkedett, ugyanígy, hogy annak eladási árából nemcsak a Tencsén-téren megvásárolandó telek vétel ára, — hanem még a terveknek átdolgozási költsége is bőven kikerülve.

De van-e alkalmas hely a Tencsén-téren hová a megyeház építhető volna? Igenis van. — Ott van például a Schilling ház a Belközép-utca sarkán, ottvan az Andrásovsky növények háza a Belmagyar-utca sarkán, — úgy a Máriaffy, vagy az Ince-féle házak, — melyek mind a Tencsén-téren nyulnak ki. Sőt ezeknél talán még a kisajátítási eljárást sem kellene megindítani, mert azok, ha jól tud-

juk, szabadkézből is megvásárolhatók lennének.

Most midőn Kolozsvármegye rendes téli közgyűlést e hó 18-án tartja meg, midőn a tisztújításra a bizottsági tagok nagyobb számban jelennek meg, felvetettük ezen kérdést, hogy az intéző körök tegyék azt megbeszélésük tárgyává s ne engedjék ily fontos alkotásnak a közérdek ellenére való létesítését.

Találjanak módot rá addig míg nem késő, mert ez csak tőlük fog függeni, miután vármegyénk derek és érdemeiben garag főispánja magánérdeket nem ismerve, mindig a közérdeket hordja szíven, s így az ő támogatására, úgy hisszük bizton számíthatunk.

Egy birtokos.

Bankett

K. Gerő Lina asszony tiszteletére.

A kolozsvári színház legnagyobb és legkedvesebb művésznőjének tiszteletére a hírlapírók és pályatársai kitűnően sikerült bankettet rendeztek tegnap a Központi emeleti termében.

Ö elbúcsúzott már a közönségtől, melyet szeretett és mely őt bálványozta és bámulta. A közönség is elbúcsúzott tőle. Utoljára maradtak azok, a kikkel legtöbbet érintkezett, a kik között legjobban érezte magát: művésztársai és a hírlapírók.

És az egyik toasztot méltán kiemelte, hogy K. Gerő Lina asszonyt mindenki egyformán szerette, ellenségei nem voltak pályatársai úgy mint a nagy közönség csak szeretni tudta. És az írók és művészek, az irodalom és a művészet pártolói tegnap nagy számban való megjelenésükkel, meleg, érzékeny búcsu-beszédekkel bizonyították, hogy hiába a dicsőség, a nagyobb pálya; az elválás, a búcsúzás mindenképpen csak fájdalmas lehet.

9 óra után együtt volt a társaság és midőn K. Gerő Lina asszony férjével megjelent, zajos éljenzéssel fogadta a szép társaság, melynek sorában hölgyek is nagy számmal voltak jelen.

Ajtai K. Albertné, úv. Donogány Gergelyné, Hindy Árpádné, Hindy Ilonka, Hindy Erzsike, Hegedűs Gyuláné, Hunyady Margit, K. Papp Erzsike, Pinter Imréné, Rózsa Gézné, Sós Gizi Siposné, Sipos Etelka, Szolinszky-né, Szolinszky Olimpia, Szolinszky Vanda, Soltz Paula, Szivér Elemérné, Temesváry Miklósné, úv. Várady Károlyné, Várady Dóra, Várady Miklósné stb.

A férfiak közül dr. Groisz Gusztáv, Dobál Antal, E. Kovács Gyula Szentgyörgyi István, Korbuly József, Sándor József, Magyar Mihály, Várady Aurél, dr. Deák Albert, dr. Szász Károly, Zeyk Géza, Böhm Mihály, Radnóthy Dezső, Hegedűs Gyula, Pinter Imre, Hindy Árpád, Lengyel Lajos, dr. Salamon Antal, Sebesi Samu, dr. Eszterházy László, Ozoray Adolf, Beregi Oszkár, Dunky Ferenc, Szerémi Zoltán, Dorgó Gábor, Göth Sándor, Várady Miklós, Kun László, Óváry, Grätz, Peller, Horovitz, Fischer, Kedves József Ditrői Nándor, Vikol Simon, Megyery Dezső stb.

A toasztok sorát Hindy Árpád nyitotta meg, kérve a társaságot, hogy ma

vígassággal tegyék könnyebbé az elválást a művésznő számára. Megyery Dezső szép beszédben a pályatársak nevében köszöntött Gerő Linára, ki szerettek és nem fognak feleletleni. Dr. Groisz Gusztáv egy emelkedett, szárnyaló beszédben a színházi ellenőrző bizottság nevében ültette a jeles művésznőt és zajos derűtség közben elszólt arra, hogy a nő-emancipáció esetén Gerő Linának kellene a legszerencsésebb miniszterelnöknek lenni, mert mint a mai este is és egész pályafutása bizonyítja, vele szemben nem tudna ellenékel képződni.

Korbuly József a neje nevében is köszöntötte a meleg szeretetnek annyi nyilatkozását, mely oly nagyon nehézé teszi számukra a Kolozsvártól való elválást. Pinter Imre zajos derűtség közben rigmusokban köszöntötte Gerő Linát, azzal végezve, hogy egy darabban olyan nagyon rosszul játszik, abban a darabban, melynek címe „Váljunk el”. Deák Albert dr. Gerő Lina legjobb szerepét nőiességében látja. Az egyetemi ifjúság jelenlévő tagjainak nevében történt pohárköszöntő után Fekete N. Béla, majd általános figyelem között Szentgyörgyi István szólott, ki a távozó művésznőnek a színpadon oly sokáig ártja volt, kár, hogy az anyja az ő dicsőségét csak a másvilágról láthatja. Nem kárpótolja őt az, hogy a leányát férjhez viszik a nagy intőzethez és így ő örömapa. A mély érzést toaszt mélyhatást tett.

Hegedűs Gyula mint „segédapa” akart osztozni az előtte szóló szerencsésében. Várady Aurél dr. pedig az összes toasztok bírálatából kiindulva, nagy derűtség közben ültette K. Gerő Linát, majd Dobál Antal a művésznőre, Ditrői Nándor a szülői nevében szólott. Sándor József nagyhatású beszédében Korbuly Józsefet ültette a toasztok sorát Beregi Oszkár zárta be, ki mint a színház legfiatalabb tagja ültette a legkedvesebb művésznőt.

12 órakor a Nagy Gábor dícséretére kitűnő összeállítású és gazdag bankett után asztalt bontottak és a füstalás a Pongrácz Lajos bandája mellett táncra kerekedett és járta reggelig. A táncban maga Gerő Lina járt elől a legjobb példával, pedig a reggeli vonattal kellett utaznia. Mikor e sorok megjelennek, a kedves, elfelejtethetetlen művésznő már messze van mitőlünk.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, deczember 18.

— Kolozsvár város 1896. évi bevéte-

leinek és kiadásainak tárgyalásában a saak-
osztályok tegnap délután csupán két tétel-
melhettek keresztül és pedig az előre látható
vegyes és előre nem látható rendkívüli ki-
adások tételén. Az előbbinél kimondatott, hogy
jövőre az egyes czímek innen kivéve, a meg-
felelő csoport alá osztassanak be. Ez egyes
czímeknél pedig a postaberki lucser-nál
újabb beállítás költségei 870 frtól 620 frt
szállítottak fel; ellenben felvettett a ta-
csai legelő tulajdonságára 400 frt. Nagy-
vármegyei erdő háznak 3695 frt 48 km.
megépítése helyett, a kölcsönrel való léte-
tés fogadtatott el, mi által a költségbe 1896-
ban csak 1500 frt került: ellenben 2195 frt

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Deczember 18.

Az Agáta férje.

— Craik asszonytól. —

Angolból.

XXIV.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.
(Folytatás.) (92)

Náthánél indulatosan kiáltott fel, mint ha az őnuralmát nem volna képes hosszabbban fekézni.

— Soha! — kiáltá. Ime. én minden erőfeszítést megtettem, minden érzelmelt legyőztem, minden áldozatot megtettem, hogy a szegény öreg atyámat mindezeknek a tudásától megkíméljem és mind hiába! Te beszélsz, hogy nekem tetszik, de én azt mondom, hogy Frigyes soha se lépje át többé e ház küszöbét. Ő az atyánk gyilkosa!

— Hallgass! — kiáltá Anna odamenve hozzá, míg a többiek rémülve bámultak.

Egyedül csak Anna tudta, hogy e csendes természetekben milyen borzasztó viharokat lehetett felköltöni.

— Én nem akarok hallgatni. Már is nagyon sokáig hallgattam az ő gonosz tettei és becstelenségei felől.

— De vannak — mondá Anna alig hallhatóan — vannak, a kiket megbántott és mégis egy egész életen keresztül hallgattak.

Náthánél elhallgatott; az Anna érve-
lése előtte ismeretlen tényekről történt; de az arcában lévő gyötrésmélység...

— Ne itél el hamar, ha bár csak a nővéreiről, a meghalt anyja emlékeiről és a család becsületéről, légy kiméletes iránta.

— Mindezekre a dolgokra már is nagyon sokat gondoltam.

— Tehát az atyjáért tadd meg, az atyjáért, a ki másvilágba megy a nélkül, hogy a fiának megbocsátana. Vigyázz, nehogy a testvéred születési jogát elvéve, átkot hozz annak a fejére.

— Isten őrizzen. Oh Anna — Anna! Náthánél a szemeire szorította a kezét, és egy pillanatra hátra dőlt, a ki csendesen a széke mögé lopózott. A többiek közül senki sem közeledett hozzájuk; mindnyájan visszaretentek a testvértől, mint ha az az hirtelen megbolydott volna. A mint felnézett, csak Valéry kisasszonyt látta.

— Anna — mondá — bocsásson meg; nem tudom magamat fekézni, a hogy eddig tettem, az utóbbi időben nagyon beteg voltam, de ne mondja meg a feleségemnek.

Anna nem szólott; talán azt kívánta, hogy Agáta tanulja meg a férje valódi szívét úgy ösmerni, a hogy ő — a régi barát-
néja — ösmerte.

— Ne gondolja — folytató Harper — hogy én Frigyesnek ártani kívánok. Nem, a világért sem. Tudja-e, — és hangja lassabb lett, — hogy még annyira sem merek magamban bízni, hogy az ő gaztettei felett igazságos legyek, ne hogy az ellenséget megöljem.

Ellenségedet? Ez nagyon kemény szó.

— Nem az, mert igaz.

Körül nézett, és Valéry kisasszonyon kívül nem látva maga körül senkit sem, sugva folytató —

— Anna, emlékezz, a Náthán para-
kolozsvári Központi Egyetem...

ember, a ki egész életén keresztül annyit élvezett? Miért lopta el az én egyetlen egy kis bárányomat?

— Meg állj! — kiáltá Anna, kinek lelkében hirtelen egy gyanu ébredt fel. Nem értettelek meg egész világom.

Mondd el még egyszer.

— Nem, nem — válaszolá az ifjú magához térve. Nincs semmi mondanivalom. De mi vesztegetjük az időt.

Anna, minden úgy lesz a hogy maga mondja. És egy hosszú kemény lélegzetet vett. Melyikünk irjon a testvéremnek?

Felállott, és ekkor látta, hogy ki volt a háta mögött. Elszörcsnykődött.

— Agáta! — kihallgatott a mit beszéltem?

Ez a gyanu a szíve mélyéig sértette Agátát. Bűszkesége és igazságérzete fel volt kelve.

— Harper ur, ne féljen — mondá; nem árulom el a titkát. Nem is értem azokat; kivéve, hogy testvérek között az ilyen ellenséges indulatot nagyon rossznak tartom.

Náthánél nem válaszolt.

— És folytató Agáta, neki bátorodva én magam hitván volna ide Harper őrnagyot, ha az atyád nem látszott volna azt annyira ellenézni. De az idősebbik fiunk itt kellene lenni.

Itt lesz — a férjed irni fog neki — szólt közbe Anna.

Náthánél arrébb ment. Ismét a régi Náthánél lett, kinek hidegsége az Agáta vér-
alkatának minden heves impulzusát sértette és őt ellenmondásra ingerelte.

— Harpernek szűkségtelen magát fárasztani. — Szerencsére, azzal a mit helyes volt megtenni, nem várakoztat arra, hogy ő maga még —

— Mikor?

— Ma délután. A levelet én magam küldtem el Trenchard urhoz, midőn megtudtam, hogy Harper ur ott van.

A mint Agáta ezt mondta a férje a szó teljes értelmében dühösen nézett reá.

— És te tudod, hogy ott volt? Oh; Agáta — Agáta!

De Agátának a tekintete az ajtóra volt függesztve, hova a sógorasszonyai gyorsan összegyűltek. Künt beszélgettek — valakit fogadtak.

Agáta mindent elfelejtett, kivéve a méltóság és igazság érzetét egy olyan iránt, a kit oly megfoghatatlannal hibáztattak.

— Ez bizonyosan ő, — kiáltá, és előre szaladt.

— Náthánél!

— Frigyes!

A két testvér, az idősebbik és a fiatalabbik, szembe állottak egymással.

XXV.

— Elizabeth küldött értem — csak ő mutatott irántam szíveséget. Oh, ez kegyetlenség volt mindnyájatoktól — tudatni kellett volna velem, hogy atyám haldoklik.

Nagyon kemény szívnek kellett volna annak lenni, a melyik most Harper Frigyes iránt egészen bezárkózott volna.

Az ajtó félhez támaszkodott, és nyomot kiserete volt az ő vidám énjének. Őtet a ki csak a nyári verőfényes időre születte, a lelkifurdalásnak vagy a szerencsétlenségnek az első fuvalma rögtön és teljesen lesújtotta.

— Elizabeth azt mondja, hogy tegnap történt és azért, mert — mert Grimes — oh, Istenem bocsásson meg bűnömért! En va-
gok az, a ki a nyáron megölt...

Mindenki visszaretent. Beszédének értelmét egyik nővére sem értette; de má maga ez a kifejezés egy választó-vonal-
látszott a saját magát bevádolt és elítélt fi-
fit is közből állítani.

Csak Agáta közeledett hozzá, ő annyira sajnálta az ő régi barátját.

— Harper őrnagy, önnök nem szab-
igly beszélni, — mondá. Ha valamilyen ma-
bántotta vagy bosszantotta őt, az elég mo-
rdu dolog; de ő most meg fog önnök be-
csátani. Ön nem követhetett el valódi na-
sérelnmet az atyja ellen.

Az Agáta jóindulatu hangja, tökéle-
szinte modora, mind a két testvért küll-
böző érzelmekkel érinté. Mind a kettőnek
szeme az ő arcán találkozott; Frigyes
sütötte az ővéit és fájdalommalan nyögött.
Náthánél arca kiderült. Most szolított
először a testvérét.

— Frigyes, neki igaza van; nekem
szabad így beszélni. Szedd össze magadat!

Hasztalanul adott tanács; a Frig-
könyűt vöralkata a gyermekek gyeng-
melységébe merült.

— Oh, mit cselekedtem? — ki-
Igazad volt, midőn azt mondád, hogy
őlné az atyámat, ha azt tudná. És az
könnyelmű megmondolatlanságom vitte
mest arra, hogy ide jöjjön és neki
mondja. Igen, a te jóslatod igaz volt,
szegénye voltam a mi házuunk — és
atyánk tönkretörője. Náthánél, mit
kedjem?

— A kétségbeesés tehetetlenség-
nyújtotta kezét a fiatalabbik testvére felé.

— Frigyes, az első dolog legyen
hogy hallgass. Anna, vigye el innét a
reimet; Frigyesnek és nekem valami
danivalonk van egymáshoz.

(Folyt. köv.)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundatia pentru Scoală - BCU Cluj-Napoca.

Chocoláde alakok!

BONBONIERE

kárpitos butor-raktára.

Telefon 307.

Menyasszonyi kelengyek. — Háztafiási eszközök.

SZÉP, JÓ ÉS OLCÓ!

LESZÁLLTOTT ÁRAK!

816. (10—14)

Muff-, Boá- és Gallér-raktár!

NAGY MIDER-BAKTARI

583. (35—x)

706. $(20 - x)$

az igazgatóság.

Hivatalos óra: délelőtt 9— $\frac{1}{2}$ óráig. 650. (15—25)

Értekezni: **Csontos Olivér** ügyvédné.
Maros-Vásárhelyt. 887. (1—2)

Budapest, József-körút 23.
884. (2—3)

861. (4—7)

ZABOTTÄR!

IZAY ÁRPÁD
(GÁMENTZY JÁNOS UTÓDÁNÁL.)

802. (4—4)

Nagybecsű pártfogását kérve
742. (20—30)

tisztelettel
Udvari András,

Iskola Alapítvány - Kolozsvár Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.